

“मीठे बच्चे- संगमयुगमा तिमी ब्राह्मण सम्प्रदाय बनेका छौ, तिमी अब मृत्युलोकको मनुष्यबाट अमरलोकको देवता बन्नु छ ।”

प्रश्न:- तिमी बच्चाहरूले कुन ज्ञानलाई बुझेका हुनाले बेहदको संन्यास गर्छौ ?

उत्तर:- तिमीलाई ड्रामाको यथार्त ज्ञान छ, तिमीले जान्दछौ- ड्रामानुसार अब यस सारा मृत्युलोक भस्मीभूत हुनु छ । अहिले यो दुनियाँ कौडी तुल्य बनेको छ, हामी हीरा तुल्य बन्नु छ । यसमा जे हुन्छ, त्यो फेरि हुबहु कल्पपछि दोहोरिन्छ, त्यसैले तिमीले यस सारा दुनियाँबाट संन्यास गरेका छौ ।

गीत:- आने वाले कल की तुम.....

ओम् शान्ति । बच्चाहरूले गीतको लाइन सुन्यौ । आउनेवाला हो अमरलोक । यो हो मृत्युलोक । अमरलोक र मृत्युलोकको यो हो पुरुषोत्तम संगमयुग । अहिले बाबाले संगममा पढाउनुहुन्छ, आत्माहरूलाई पढाउनुहुन्छ यसैले बच्चाहरूलाई भन्नुहुन्छ- आत्म-अभिमानी भएर बस । यो निश्चय गर्नु छ- हामीलाई बेहदको बाबाले पढाउनुहुन्छ । हाम्रो लक्ष्य-उद्देश्य यो हो- लक्ष्मी-नारायण वा मृत्युलोकको मनुष्यबाट अमरलोकको देवता बन्ने । यस्तो पढाइ त न कहिले कानले सुन्यौ, न कसैलाई भनेको देख्यौ, जसले भनोस्- प्यारा बच्चाहरू ! तिमी आत्म-अभिमानी भएर बस । यो निश्चय गर- बेहदको बाबाले हामीलाई पढाउनुहुन्छ । कुनचाहिँ बाबा ? बेहदको बाबा निराकार शिव । अहिले तिमी जान्दछौ- हामी पुरुषोत्तम संगमयुगमा छौ । अहिले तिमी ब्राह्मण सम्प्रदाय बनेका छौ, फेरि तिमी देवता बन्नु छ । पहिले शूद्र सम्प्रदायका थियौ । बाबा आएर पत्थर बुद्धिबाट पारस बुद्धि बनाउनुहुन्छ । पहिले सतोप्रधान, पारसबुद्धि थियौ, अब फेरि बन्छौ । यस्तो भन्नु हुँदैन- सत्ययुगको मालिक थियौ । सत्ययुगमा विश्वको मालिक थियौ । फेरि ८४ जन्म लिएर सिँढी भर्दै-भर्दै सतोप्रधानबाट सतो, रजो, तमोमा आयौ । पहिले सतोप्रधान थियौ त्यसैले पारसबुद्धि थियौ फेरि आत्मामा मैला पर्छ । मनुष्यले बुझ्दैनन् । बाबा भन्नुहुन्छ- तिमीले पनि केही जान्दैनथ्यौ । अन्धश्रद्धा थियो । नजानिकन कसैको पूजा गर्नु या याद गर्नु यसलाई अन्धश्रद्धा भनिन्छ । र, आफ्नो श्रेष्ठ धर्म, श्रेष्ठ कर्मलाई पनि भुल्नाले उनीहरू कर्म भ्रष्ट, धर्म भ्रष्ट बन्छन् । हिन्दूहरू यस समयमा दैवी धर्मबाट पनि भ्रष्ट छन् । बाबाले सम्झाउनुहुन्छ- वास्तवमा तिमी हौ प्रवृत्ति मार्गवाला । उनै देवताहरू जब अपवित्र बन्छन्, तब देवी-देवता कहलाउन सक्दैनन् । यसैले नाम बदलेर हिन्दू राखिदिएका छन् । यो पनि हुन्छ ड्रामा प्लान अनुसार । सबैले एक बाबालाई नै पुकार्छन्- हे पतित-पावन आउनुहोस् । उहाँ एउटै परमपिता हुनुहुन्छ जो जन्म-मरण रहित हुनुहुन्छ । यस्तो होइन- नाम-रूपभन्दा बेग्लै कुनै चीज हुन्छ । आत्माको वा परमात्माको रूप धेरै सूक्ष्म छ, जसलाई स्टार वा बिन्दु भनिन्छ । शिवको पूजा गर्छन्, शरीर त छैन । अब आत्मा बिन्दुको पूजा हुन सक्दैन यसैले त्यसलाई पूजाको लागि ठूलो बनाउँछन् । सम्झन्छन्- शिवको पूजा गर्छौ । तर उहाँको रूप के हो, त्यो जान्दैनन् । यी सबै कुरा बाबाले यस समयमा नै आएर सम्झाउनुहुन्छ । बाबा भन्नुहुन्छ- तिमीले आफ्नो जन्महरूलाई जान्दैनौ । ८४ लाख योनिको त गफ लगाइदिएका छन् । अब बाबाले तिमी बच्चाहरूलाई बसेर सम्झाउनुहुन्छ । अहिले तिमी ब्राह्मण बनेका छौ फेरि देवता बन्नु छ । कलियुगी मनुष्य हुन् शूद्र । तिमी ब्राह्मणहरूको लक्ष्य-उद्देश्य हो मनुष्यबाट देवता बन्ने । यो मृत्युलोक पतित दुनियाँ हो । नयाँ दुनियाँ त्यो थियो, जहाँ यी देवी-देवताहरूले राज्य गर्थे । एक यिनको नै राज्य थियो । यी सारा विश्वको मालिक थिए । अहिले त

२०७२ पौष ०१ बुधवार १६-१२-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन

तमोप्रधान दुनियाँ हो। अनेक धर्म छन्। यो देवी-देवता धर्म प्रायः लोप भइसकेको छ। देवी-देवताहरूको राज्य कहिले थियो? कति समयसम्म चल्यो? यो विश्वको इतिहास-भूगोल कसैले जान्दैनन्। बाबाले नै आएर तिमीलाई सम्झाउनुहुन्छ। यो हो ईश्वरीय विश्व-विद्यालय, जसको लक्ष्य-उद्देश्य हो— अमरलोकको देवता बनाउनु। यसलाई अमरकथा पनि भनिन्छ। तिमी यस ज्ञानबाट देवता बनेर कालमाथि जित पाउँछौ। वहाँ कहिल्यै कालले खान सक्दैन। वहाँ मृत्युको कुरै हुँदैन। अहिले तिमी ड्रामाको प्लान अनुसार कालमाथि जित पाइरहेका छौ। देशले पनि ५ वा १० वर्षको प्लान बनाउँछन् नि। सम्झन्छन्— हामी राम राज्यको स्थापना गरिरहेका छौं। बेहदको बाबाको पनि प्लान छ रामराज्य बनाउने। उनीहरू त सबै हुन् मनुष्य। मनुष्यले राम राज्यको स्थापना गर्न सक्दैनन्। रामराज्य भनिन्छ नै सत्ययुगलाई। यी कुरालाई कसैले जान्दैन। मनुष्यले कति भक्ति गर्छन्, शारीरिक यात्रा गर्छन्। दिन अर्थात् सत्ययुग-त्रेतामा यी देवताहरूको राज्य थियो। फेरि रातमा भक्ति मार्ग शुरू हुन्छ। सत्ययुगमा भक्ति हुँदैन। ज्ञान, भक्ति, वैराग्य, यो बाबाले सम्झाउनुहुन्छ। वैराग्य दुई प्रकारको हुन्छ— एउटा हो हठयोगी निवृत्ति मार्गको, उनीहरू घरबार छोडेर जंगलमा जान्छन्। अहिले तिमीले त सारा मृत्युलोकको बेहदको संन्यास गर्नु छ। बाबा भन्नुहुन्छ— यो सारा दुनियाँ भस्मीभूत हुनेवाला छ। ड्रामालाई धेरै राम्रोसँग बुझ्नु छ। जुम्रा जस्तै बिस्तारै चलिरहन्छ। जे हुन्छ फेरि कल्प ५ हजार वर्षपछि हुबहु दोहोरिन्छ। यसलाई धेरै राम्ररी बुझेर बेहदको संन्यास गर्नु छ। सम्भ, कोही बेलायत जान्छन् भने भन्छन्— के हामी वहाँ यो ज्ञान पढ्न सक्छौं? बाबा भन्नुहुन्छ— हो, तिमीले जहाँसुकै बसेर पढ्न सक्छौ। यसमा पहिले ७ दिनको कोर्स लिनुपर्छ। धेरै सहज छ, आत्माले केवल यो बुझे पुग्छ— हामी सतोप्रधान विश्वको मालिक थियौं तब सतोप्रधान थियौं। अहिले तमोप्रधान बनेका छौं। ८४ जन्मपछि बिल्कुलै कौडी समान बनेका छौं। अब फेरि हामी हीरा समान कसरी बन्ने? अहिले कलियुग हो, फेरि सत्ययुग अवश्य हुनु छ। बाबाले कति सहज सम्झाउनुहुन्छ। ७ दिनको कोर्स बुझ्नु छ। हामी कसरी सतोप्रधानबाट तमोप्रधान बन्यौं। काम चितामा बसेर तमोप्रधान बन्यौं। अब फेरि ज्ञान चितामा बसेर सतोप्रधान बन्नु छ। विश्वको इतिहास-भूगोल दोहोरिन्छ, चक्र घुमिरहन्छ नि। अहिले हो संगमयुग फेरि सत्ययुग हुन्छ। अहिले हामी कलियुगी विकारी बनेका छौं, अब फेरि सत्ययुगी निर्विकारी कसरी बन्ने? त्यसको लागि बाबाले बाटो बताउनुहुन्छ। पुकार्छन् पनि— हामीमा केही गुण छैन। अब हामीलाई गुणवान बनाउनुहोस्। जो कल्प पहिले बनेका थिए उनीहरू नै फेरि बन्नु छ। बाबाले सम्झाउनुहुन्छ— सबैभन्दा पहिले त आफूलाई आत्मा सम्भ। आत्माले नै एउटा शरीर छोडेर अर्को लिन्छ। अहिले तिमी देही-अभिमानि बन्नु छ। अहिले नै तिमीलाई देही-अभिमानि बन्ने शिक्षा मिल्छ। यस्तो होइन, तिमी सधैं देही-अभिमानि रहन्छौ। सत्ययुगमा त शरीरको नाम रहन्छ। लक्ष्मी-नारायणको नाममा नै सारा कारोबार चल्छ। अहिले यो हो संगमयुग, यसमा बाबाले सम्झाउनुहुन्छ। तिमी नाङ्गो आएका थियौ फेरि नाङ्गै फर्केर जानु छ। आफूलाई आत्मा सम्भेर बाबालाई याद गर। यो हो रूहानी यात्रा। आत्माले आफ्नो रूहानी बाबालाई याद गर्छ। बाबालाई याद गर्नाले नै पाप भस्म हुन्छन्, यसलाई योग अग्नि भनिन्छ। याद त तिमीले जहाँ रहेर पनि गर्न सक्छौ। ७ दिनमा बुझाउनु पर्ने हुन्छ। यो सृष्टि चक्र कसरी घुम्छ, हामी कसरी सिँढी भन्छौं? अब फेरि यस एक जन्ममा नै चढ्ती कला हुन्छ। बेलायतमा बच्चाहरू रहन्छन्, वहाँ पनि मुरली जान्छ। यो विद्यालय हो नि। वास्तवमा यो हो ईश्वरीय विश्व विद्यालय। गीताको नै राजयोग हो। तर श्रीकृष्णलाई भगवान् भनिदैन। ब्रह्मा-विष्णु-शंकरलाई पनि देवता भनिन्छ। अहिले तिमी पुरुषार्थ गरेर फेरि देवता

बन्छौ। प्रजापिता ब्रह्मा पनि अवश्य यहाँ नै हुन्छन् नि। प्रजापिता त मनुष्य हुन् नि। प्रजा अवश्य यहाँ नै रचिन्छ। ‘हम सो’ को अर्थ बाबाले धेरै राम्ररी सम्झाउनु भएको छ। भक्ति मार्गमा त भनिदिन्छन्— हामी नै आत्मा, हामी नै परमात्मा। यसैले परमात्मालाई सर्वव्यापी भनिदिन्छन्। बाबा भन्नुहुन्छ— सबैमा व्यापक छ आत्मा। म कसरी व्यापक हुन सक्छु ? तिमीले मलाई बोलाउँछौ नै— हे पतित-पावन आउनुहोस्, हामीलाई पावन बनाउनुहोस्। निराकार आत्माहरू सबै आएर आ-आफ्नो रथ लिन्छन्। हरेक अकालमूर्त आत्माको यो तख्त हो। तख्त भन अथवा रथ भन। बाबाको त रथ छैन। उहाँलाई निराकार नै गायन गरिन्छ। न सूक्ष्म शरीर छ, न स्थूल शरीर छ। निराकार जब स्वयं रथमा बस्नुहुन्छ तब त बोल्न सक्नुहुन्छ। रथ विना पतितहरूलाई पावन कसरी बनाउन सक्नुहुन्छ ? बाबा भन्नुहुन्छ— म निराकारले आएर यिनलाई लोन लिन्छु। अस्थायी रूपमा लोन लिएको छु, यिनलाई भाग्यशाली रथ भनिन्छ। बाबाले नै सृष्टिको आदि-मध्य-अन्त्यको रहस्य बताएर तिमी बच्चाहरूलाई त्रिकालदर्शी बनाउनु हुन्छ। अरू कुनै पनि मनुष्यले यो ज्ञानलाई जान्न सक्दैनन्। यस समय सबै नास्तिक छन्। बाबा आएर आस्तिक बनाउनु हुन्छ। रचयिता र रचनाको रहस्य बाबाले तिमीलाई बताउनु भएको छ। तिमी बाहेक अरू कसैले सम्झाउन सक्दैन। तिमीले नै यो ज्ञानले फेरि यति उच्च पद पाउँछौ। यो ज्ञान केवल अहिले नै तिमी ब्राह्मणहरूलाई मिल्छ। बाबाले संगममा नै आएर यो ज्ञान दिनुहुन्छ। सद्गति दिनेवाला एक बाबा नै हुनुहुन्छ। मनुष्यले मनुष्यलाई सद्गति दिन सक्दैन। ती सबै गुरु हुन् भक्ति मार्गका। सतगुरु एउटै हुनुहुन्छ, उहाँलाई भनिन्छ— वाह सतगुरु वाह ! यसलाई पाठशाला पनि भनिन्छ। लक्ष्य-उद्देश्य नरबाट नारायण बन्ने हो। ती सबै हुन् भक्ति मार्गका कथाहरू। गीताबाट पनि कुनै प्राप्ति हुँदैन। बाबा भन्नुहुन्छ— म तिमी बच्चाहरूलाई सम्मुख आएर पढाउँछु, जसबाट तिमी यो पद पाउँछौ। यसमा मुख्य हो पवित्र बन्ने कुरा। बाबाको यादमा रहनु छ। यसमा नै मायाले विघ्न पार्छ। तिमीले बाबालाई आफ्नो वर्सा पाउनको लागि याद गर्छौ। यो ज्ञान सबै बच्चाहरूको पासमा जान्छ। कहिले पनि मुरली मिस नहोस्। मुरली मिस भयो अर्थात् गयल भयो। मुरलीले जहाँ बसे पनि रिफ्रेस रहन्छौ। श्रीमतमा चल्योपछि। बाबाले सम्झाउनु भएको छ— बाहिर जाँदा पवित्र अवश्य बन्नु छ, वैष्णव भएर रहनु छ। वैष्णव पनि दुई प्रकारका हुन्छन्, वैष्णव, वल्लभाचारी पनि हुन्छन् तर विकारमा जान्छन्। पवित्र त रहँदैनन्। तिमी पवित्र बनेर विष्णुवंशी बन्छौ। वहाँ तिमी वैष्णव रहन्छौ, विकारमा जाँदैनौ। त्यो हो अमरलोक, यो हो मृत्युलोक, यहाँ विकारमा जान्छन्। अब तिमी विष्णुपुरीमा जान्छौ, वहाँ विकार हुँदैन। त्यो हो निर्विकारी दुनियाँ। योगबलले तिमी विश्वको बादशाही लिन्छौ। उनीहरू दुवै आपसमा लड्छन्, मखन बीचमा तिमीलाई मिल्छ। तिमी आफ्नो राजधानी स्थापना गरिरहेका छौ। सबैलाई यो सन्देश दिनु छ। साना बच्चाको पनि हक छ। शिवबाबाको बच्चा हुन् नि। त्यसैले सबैको हक छ। सबैलाई भन्नु छ— आफूलाई आत्मा सम्भ्र। आमा-बुवामा ज्ञान छन् भने बच्चाहरूलाई पनि सिकाउँछन्— शिव बाबालाई याद गर। शिवबाबा सिवाय दोस्रो न कोही। एकको यादले नै तमोप्रधानबाट सतोप्रधान बन्छौ। यसमा पढाइ धेरै राम्रो हुनुपर्छ। बेलायतमा रहँदा पनि तिमी पढ्न सक्छौ। यसमा किताब आदि केही पनि चाहिँदैन। जहाँ बसेर पनि तिमी पढ्न सक्छौ। बुढिले याद गर्न सक्छौ। यो पढाइ कति सहज छ। योग अथवा यादबाट बल मिल्छ। तिमी अहिले विश्वको मालिक बनिरहेका छौ। बाबाले राजयोग सिकाएर पावन बनाउनुहुन्छ। त्यो हो हठयोग, यो हो राजयोग। यसमा परहेज धेरै राम्रो गर्नुपर्छ। यी लक्ष्मी-नारायण जस्तो सर्वगुण सम्पन्न बन्नु छ नि। खान-पानको पनि परहेज गर्नु छ, र दोस्रो कुरा बाबालाई याद

२०७२ पौष ०१ बुधवार १६-१२-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन
 गर्नु छ अनि जन्म जन्मान्तरको पाप काटिन्छ । यसलाई भनिन्छ सहज राजयोग, राजाई प्राप्त गर्नको लागि । यदि राजाई लिदैनौ भने गरिब बन्छौ । श्रीमतमा पूरा चलयौ भने श्रेष्ठ बन्छौ । भ्रष्टबाट श्रेष्ठ बन्नु छ । यसको लागि बाबालाई याद गर्नु छ । कल्प पहिले पनि तिमीले यो ज्ञान लिएका थियौ, जुन फेरि अहिले लिन्छौ । सत्ययुगमा अरू कुनै राज्य थिएन । त्यसलाई भनिन्छ सुखधाम । अहिले यो हो दुःखधाम र जहाँबाट हामी आत्माहरू आएका हौं, त्यो हो शान्तिधाम । शिव बाबालाई आश्चर्य लाग्छ— दुनियाँमा मनुष्य के-के गर्छन् ! बच्चाहरू कम पैदा होउन् त्यसको लागि पनि कति टाउको दुखाउँछन् । बुझ्दैनन् यो त बाबाको नै काम हो । बाबाले तुरुन्त एकैचोटी एक धर्मको स्थापना गरेर बाँकी सबै धर्महरूको विनाश गराउनुहुन्छ । उनीहरूले जनसंख्या कम गर्न कति औषधि आदि निकाल्छन् । बाबाको पासमा त एउटै औषधि छ । एक धर्मको स्थापना हुनु छ । त्यो समय आउँछ जब सबैले भन्छन्, यिनीहरू त पवित्र बनिरहेका छन् । फेरि औषधि आदिको पनि के आवश्यकता छ । तिमीलाई बाबाले मनमनाभवको यस्तो औषधि दिनु भएको छ, जसबाट तिमी २१ जन्मको लागि पवित्र बन्छौ । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) पवित्र बनेर पक्का वैष्णव बन्नु छ । खान-पानको पनि पूरा परहेज गर्नु छ । श्रेष्ठ बन्नको लागि श्रीमतमा अवश्य चल्नु छ ।
- २) मुरलीले स्वयंलाई रिफ्रेस गर्नु छ, जहाँ रहे पनि सतोप्रधान बन्ने पुरुषार्थ गर्नु छ । मुरली एकदिन पनि मिस गर्नु छैन ।

वरदानः— हरेक संकल्प, समय, वृत्ति र कर्मद्वारा सेवा गर्ने निरन्तर सेवाधारी भव

जसरी बाबा अति प्रिय लाग्छ, बाबा विना जीवन छैन, यसैगरी सेवा विना जीवन छैन । निरन्तर योगीको साथ-साथै निरन्तर सेवाधारी बन । सुत्दा पनि सेवा होस् । कसैले तिमीलाई सुतिरहेको समयमा देख्यो भने तिम्रो चेहराबाट शान्ति, आनन्दको प्रकम्पन अनुभव गरोस् । हरेक कर्मेन्द्रियद्वारा बाबाको यादको स्मृति दिलाउने सेवा गर्दै जाऊ । आफ्नो शक्तिशाली वृत्तिद्वारा भाइब्रेशन फैलाउँदै जाऊ, कर्मद्वारा कर्मयोगी भवको वरदान दिँदै जाऊ, हरेक कदममा पदमको कमाई जमा गर्दै जाऊ अनि निरन्तर भनिन्छ सेवाधारी अर्थात् सर्भिसएबुल ।

स्लोगनः— आफ्नो रूहानी व्यक्तित्वलाई स्मृतिमा राख्यौ भने मायाजित बन्नेछौ ।